

Реферат публікації Vishoy Abraham зі співавторами «Мета-аналіз порівняння торасеміду з фуросемідом у пацієнтів із серцевою недостатністю»

(Am. J Cardiol 2020;125:92–99)

Хоча біодоступність пероральної форми торасеміду та тривалий період напіввиведення теоретично роблять його більш ефективним сечогінним препаратом, ніж фуросемід, клінічні наслідки терапії торасемідом, порівняно з фуросемідом, досі з'ясовані не повністю. Автори провели систематичний огляд та мета-аналіз, до якого увійшли всі опубліковані з січня 1996 р. по серпень 2019 р. дослідження, в яких було порівняно терапію торасемідом та фуросемідом у пацієнтів із серцевою недостатністю (СН). До аналізу було включено дев'ятнадцять досліджень (9 рандомізованих контрольних досліджень (РКД) та 10 обсерваційних досліджень) із загальною кількістю 19 280 пацієнтів.

Під час спостереження, середня тривалість якого складала 15 місяців, виявлено, що торасемід асоціювався зі значно меншим ризиком госпіталізації через серцеву недостатність (10,6 % проти 18,4 %; відношення ризиків (ВР) 0,72, 95 % довірчий інтервал (ДІ) – (0,51, 1,03), $p = 0,07$). Кількість пацієнтів, яких необхідно пролікувати торасемідом, щоб запобігти виникненню одного ускладнення (NNT) = 23 порівняно з фуросемідом. Торасемід асоціювався зі статистично значущим поліпшенням функціонального статусу за класифікацією Нью-Йоркської асоціації серця (NYHA) – з III / IV до I / II класу (72,5 % проти 58 %; ВР 2,32, 95 % ДІ (1,32 – 4,1), $p = 0,004$, I2 = 27 %; NNT = 5) та меншим ризиком серцево-судинної смертності (1,5 % проти 4,4 %; ВР 0,37, 95 % ДІ (0,20 – 0,66), $p < 0,001$), порівняно з фуросемідом. При цьому не виявлено статистично значущої різниці щодо показників загальної смертності.

Основними показниками, які досліджувалися авторами, були загальна смертність, серцево-судинна смертність, госпіталізації через серцеву недостатність, поліпшення функціонального класу за NYHA та побічні ефекти обох діуретиків. Вивчалися середньострокові та довгострокові результати терапії (5 місяців спостереження та більше).

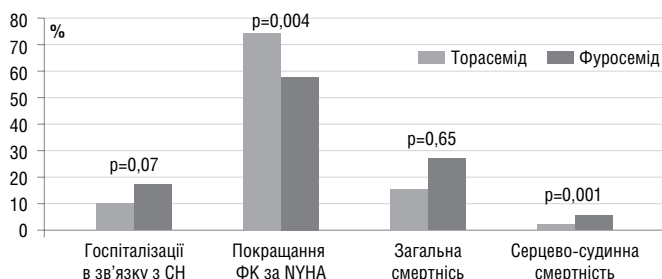

Рис. 1. Результати застосування торасеміду та фуросеміду в пацієнтів із серцевою недостатністю

Підсумок результатів застосування торасеміду та фуросеміду в пацієнтів із серцевою недостатністю наведено на рисунку 1.

Основні результати дослідження можна підсумувати наступним чином:

1. Використання торасеміду пов'язане зі значно більшим поліпшенням функціонального статусу та зниженням серцево-судинної смертності, порівняно з фуросемідом, у пацієнтів із серцевою недостатністю;

2. Використання торасеміду пов'язане зі значно нижчим рівнем госпіталізацій, порівняно з фуросемідом;

3. Немає статистично значущої різниці між показниками загальної смертності при застосуванні обох діуретиків;

4. Немає різниці в побічних ефектах, які спостерігалися в пацієнтів на фоні прийому обох препаратів.

У даному аналізі не виявлено різниці між показниками загальної смертності при застосуванні обох діуретиків. Однак у підгрупі пацієнтів, які розпочали лікування в амбулаторних умовах, торасемід асоціювався з нижчою загальною смертністю, порівняно з фуросемідом. Ці дані слід трактувати обережно, оскільки вони не були очевидними у загальному аналізі. Госпіталізація є важливим провісником смертності пацієнтів із серцевою недостатністю, і це, можливо, зменшило вплив торасеміду на показник смертності у підгрупі пацієнтів, які перебували на стаціонарному лікуванні. Торасемід асоціювався з меншою абсолютною кількістю летальних випадків із будь-яких причин, порівняно з фуросемідом, у загальному аналізі. На даний момент триває дослідження TRANSFORM-HF (порівняння торасеміду з фуросемідом у лікуванні серцевої недостатності), в якому порівнюють насамперед вплив цих препаратів на загальну смертність пацієнтів із СН. Дослідження включає майже 6000 пацієнтів.